

2. Om fråga I besvaras jakande, blir följden av detta att reglerna om den fria rörligheten för kapital inte är tillämpliga på koncernförbudet, eller åtminstone att det inte behöver prövas huruvida koncernförbudet är förenligt med reglerna om den fria rörligheten för kapital?

3. Är målen att skapa öppenhet på energimarknaden och förhindra konkurrenssnedvridning genom att motverka korssubventionering i vid mening (inklusive strategiskt informationsutbyte), som bland annat ligger bakom lagen om nät drift, att betrakta som rent ekonomiska intressen eller kan de också betraktas som intressen av icke-ekonomisk art, så att de — i egenskap av tvingande skäl av allmänintresse — under vissa villkor kan motivera en restriktion av den fria rörligheten för kapital?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Vâlcea (Rumänien) den 29 februari 2012 — SC Volksbank România SA mot Ionuț Zglimbea, Liana Zglimbea

(Mål C-108/12)

(2012/C 151/29)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Vâlcea

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SC Volksbank România SA

Motpart: Ionuț Zglimbea, Liana Zglimbea

Tolkningsfråga

Ska artikel 4.2 i direktiv 93/13⁽¹⁾ tolkas så, att begreppen avtalets huvudföremål och pris som nämnda bestämmelse hänvisar till omfattar de komponenter som utgör den motprestation som kreditinstitutet har rätt till enligt ett kreditavtal för konsumtion, det vill säga den årliga effektiva räntan för ett kreditavtal för konsumtion (såsom denna definieras i direktiv 2008/48⁽²⁾ om konsumentkreditavtal) som huvudsakligen består av räntesatsen, fast eller rörlig, bankavgifter och andra kostnader som ingår och definieras i avtalet?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169)

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EGT L 133, s. 66)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 29 februari 2012 — Ministero per i beni e le attività cultural m.fl. mot Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia m.fl.

(Mål C-111/12)

(2012/C 151/30)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ministero per i beni e le attività cultural, Ordini degli Ingegneri delle Province di Venezia, di Padova, di Treviso, di Vicenza, di Verona e Provincia, di Rovigo och di Belluno

Motparter: Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia, Consiglio Nazionale degli Ingegneri, Consiglio Nazionale degli Architetti, Pianificatori, Paesaggisti e Conservatori, Alessandro Mosconi, Comune di S. Martino Buon Albergo, Ordine degli Architetti Pianificatori Paesaggisti e Conservatori della Provincia di Verona, Istituzione di Ricovero e di Educazione di Venezia (IRE) och Ordine degli Architetti di Venezia

Tolkningsfrågor

1. Utgör gemenskapens direktiv 85/384/EG,⁽¹⁾ i den del den i övergångsbestämmelser (artiklarna 10 och 11) tillåter migrerande yrkesutövare som innehar uttryckligen angivna yrkestitlar att utöva verksamhet på arkitekturområdet, hinder för att i Italien som giltig anse en förvaltningspraxis, för vilken den rättsliga grunden är artikel 52 andra stycket första delen i kungligt dekret nr 2537/1925, enligt vilken vissa arbeten på fast egendom av konstnärligt intresse förbehålls sökande som innehar titeln "arkitekt" och sökande som visar att de besitter särskilda kvalifikationer på området för kulturell egendom utöver dem som generellt ger behörighet att utöva verksamhet på arkitekturområdet enligt direktivet?

2. Får en sådan praxis bestå i en kontroll, även avseende yrkesutövare från andra medlemsstater än Italien och även om de har en yrkestitel som visar en generell kompetens för utövande av verksamhet på arkitekturområdet, av att vederbörande visar att de besitter en yrkeskompetens (vilken kontroll även görs av italienska yrkesutövare i samband med examina som ger behörighet att utöva arkitekturvetenskap), vilken kontroll endast görs för att avgöra om de ska få utöva sådan yrkesverksamhet som avses i artikel 52 andra stycket första delen i kungligt dekret nr 2357/1925?

⁽¹⁾ EGT L 223, s. 15.